

Advent: 24 de Desembre

Text de l'Evangelí (Lc 1,67-79): En aquell temps, Zacaries, el pare de Joan, quedà ple de l'Esperit Sant i va dir profèticament: «Beneït sigui el Senyor, Déu d'Israel: ha visitat el seu poble i l'ha redimit; fa que s'aixequi un salvador poderós a la casa de David, el seu servent, com havia anunciat de temps antic per boca dels seus sants profetes. Així ens salva, alliberant-nos dels enemics, de les mans dels qui ens volen mal, mogut pel seu amor als nostres pares i pel record de l'aliança santa que jurà al nostre pare Abraham, prometent de concedir-nos que, sense por, lliures dels enemics, li donem culte, amb santedat i justícia, tota la vida. I a tu, infant, et diran profeta de l'Altíssim, perquè aniràs al davant del Senyor a preparar els seus camins; faràs saber al poble que li ve la salvació, el perdó dels seus pecats. Per l'amor entranyable del nostre Déu, ens visitarà un sol que ve del cel, per il·luminar els qui viuen a la fosca, a les ombres de la mort, i guiar els nostres passos per camins de pau».

«Ens visitarà un sol que ve del cel, per il·luminar els qui viuen a la fosca»

Mn. Ignasi FABREGAT i Torrents
(Terrassa, Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangelí recull el cant de lloança de Zacaries després del naixement del seu fill. En la seva primera part, el pare de Joan dóna gràcies a Déu, i en la segona els seus ulls miren al futur. Tot ell traspua alegria i esperança en reconèixer l'acció salvadora de Déu amb Israel, que culmina en la vinguda del mateix Déu encarnat, preparada pel fill de Zacaries.

Ja sabem que Zacaries havia estat castigat per Déu a causa de la seva incredulitat. Ara, però, quan l'acció divina és del tot manifesta en la seva pròpia carn —puix recupera la parla— exclama allò que fins aleshores no podia dir sinó amb el cor; i

de ben segur que ho deia: «Beneït sigui el Senyor, Déu d'Israel...» (Lc 1,68). Quantes vegades veiem les coses fosques, negatives, de manera pessimista! Si tinguéssim la visió sobrenatural dels fets que mostra Zacaries en el Cant del Benedictus, viuríem en l'alegria i en l'esperança d'una manera estable.

«El Senyor ja és a prop; el Senyor ja és aquí». El pare del precursor és conscient que la vinguda del Messies és, sobretot, llum. Una llum que il·lumina els qui viuen a la fosca, a les ombres de la mort, i a nosaltres! Tan de bo ens adonéssim amb plena consciència que el Nen Jesús ve a il·luminar les nostres vides, ve a guiar-nos, a assenyalar-nos per on hem d'anar... Tan de bo ens deixéssim guiar per les seves il·lusions, per aquelles esperances que posa en nosaltres.

Jesús és el “Senyor” (cf. Lc 1,68.76), però també és el “Salvador” (cf. Lc 1,69). Aquestes dues confessions (atribucions) que Zacaries fa de Déu, tan properes a la nit de Nadal, sempre m'han sorprès, perquè són precisament les mateixes que l'Àngel del Senyor assignarà a Jesús en el seu anunci als pastors i que podrem escoltar amb emoció aquesta nit a la Missa del Gall. I és que el qui neix és Déu!